

Case number 200.100.508/01

18 September 2012

COPY

**COURT OF APPEAL OF AMSTERDAM, THE NETHERLANDS
THIRD CIVIL DIVISION SITTING WITH THREE JUDGES**

JUDGMENT

in the case of:

Nikolai Viktorovich MAXIMOV,
residing in Moscow, Russian Federation,
APPELLANT,
Lawyer: J.P. de Korte of Amsterdam;

v.

OJSC NOVOLIPETSKY METALLURGICHESKY KOMBINAT,
a company incorporated in accordance with the laws of the Russian Federation,
having its registered office in Lipetsk, Russian Federation,
RESPONDENT,
Lawyer: M.A. Leijten of Amsterdam.

The parties will be referred to below as 'Mr Maximov' and 'NLMK'.

1 The proceedings on appeal

1.1 By means of a Notice of Appeal that the Court of Appeal received on 16 January 2012 Mr Maximov lodged an appeal against the Judgment of the District Court of Amsterdam dated 17 November 2011, passed in that case under case number/application number 491569 / KG RK 11-1722 between himself as the Claimant and NLMK as the Defendant. In that Notice of Appeal Mr Maximov put forward nine grounds for appeal against the Judgment (in which context the sixth ground for appeal was divided into nine sub grounds for appeal), offered to furnish evidence, submitted exhibits into the proceedings and requested, briefly stated, the Court of Appeal to quash the Judgment and to pass a new Judgment that is enforceable at once regardless of any appeal in which it grants his request and orders NLMK to pay the costs of the proceedings in both instances and the costs of the attachment to be specified.

1.2 By means of a Statement of Defence NLMK disputed the grounds for appeal, submitted exhibits into the proceedings and requested, as the Court of Appeal understands it, the Court of Appeal to uphold the Judgment and order Mr Maximov to pay the costs of the proceedings on appeal.

1.3 The parties sent further exhibits to the Court of Appeal, together with cover letters. Mr Maximov's exhibits (which are numbered consecutively) consist of a total of 105 exhibits, and NLMK has submitted a total of 47 exhibits. A procedural document was submitted on behalf of Mr Maximov, entitled 'Explanatory Motion'.

1.4 The hearing of the case was held on 12 June 2012, at which time the parties had their respective cases pleaded by their lawyers on the basis of written statements of the cases, which they submitted to the Court.

1.5 Finally it was announced that a Judgment would be rendered.

2 The assessment

2.1 The District Court established a number of facts in paragraphs 2.1 to 2.9 of the Judgment being contested. Those facts are not in dispute, and thus the Court of Appeal will base its determination on those facts. The Court of Appeal will establish a number of supplementary facts on the basis of their having been put forward on the one hand and their having remained undisputed or not sufficiently disputed on the other, also taking into consideration the exhibits that have been submitted.

2.2 The following facts have been established between the parties.

2.2.1 NLMK is a legal entity that has its registered office in Russia and that has been incorporated in accordance with Russian law, which is the largest employer in the Russian region of Lipetsk and that operates internationally as a manufacturer of steel. A portion of the shares in the capital of NLMK are traded on the London stock exchange. The remainder of the shares, the majority of them, are held by V.S. Lisin. Mr Lisin is also the owner of ports of transshipment in Saint Petersburg and Tuapse, Russia. He furthermore holds a high position at United Shipbuilding Corporation (shipbuilding), a Russian State-owned company, and he has an indirect interest in Freight One (transport by railway), another Russian State-owned company.

2.2.2 Mr Maximov has Russian nationality and resides in Russia. He is a businessman who conducts business internationally.

2.2.3 Both Mr Lisin and Mr Maximov are listed as billionaires in the list compiled by the U.S. magazine *Forbes*.

2.2.4 On 22 November 2007 Mr Maximov and NLMK entered into a written contract with each other (to be referred to below as the 'Contract of Sale'), pursuant to which Mr Maximov sold 50% plus one of his shares in the capital of OJSC Maxi-Group, a Russian steel company that he incorporated (to be referred to below as 'Maxi-Group'), to NLMK on the basis of a selling price to be determined on the basis of a formula that was included in the Contract of Sale. Article 5 of the contract provides in part as follows (in the translation into English):

N.V. Maximov and OJSC Maxi-Group herein confirm to OJSC NLMK that all guarantees and representations specified in Annex 3 are valid as per the date of the Agreement, unless otherwise stated.

An Annex 3 is attached to the contract, entitled 'Representations and guarantees'.

2.2.5 On 4 December 2007 the shares referred to in the Contract of Sale were transferred to NLMK.

2.2.6 On 10 January 2008 NLMK paid Mr Maximov an advance on the purchase price in the amount of approximately RUB 7.3 billion.

2.2.7 On 22 December 2009 Mr Maximov commenced arbitration proceedings against NLMK before the International Commercial Arbitration Court and the Chamber of Commerce and Industry of the Russian Federation (to be referred to below as the 'Arbitral Tribunal') on the ground of an arbitration clause contained in the Contract of Sale. In those proceedings Mr Maximov requested the Arbitral Tribunal to order NLMK to pay approximately RUB 14.7 billion, which he argued was the remaining part of the purchase price. NLMK put forward a defence against that claim. In turn, NLMK requested that Mr Maximov be ordered to pay back approximately RUB 5.9 billion, which it argued was the amount by which the advance that had been paid exceeded the purchase price. Mr Maximov put forward a defence against that claim. During the arbitration proceedings Mr Maximov's representatives took the position that Mr Maximov was not bound by Annex 3 to the contract because he did not sign that appendix.

2.2.8 Since March 2011 Mr Maximov is being criminally prosecuted on suspicion of fraud. Among other things criminal proceedings were commenced against Mr Maximov on 28 March 2011 in Russia on suspicion of fraud in the context of the share transaction with NLMK, and by means of a document dated 17 June 2011 criminal proceedings were brought against him in Russia on suspicion of misleading the Arbitral Tribunal in the arbitration proceedings against

NLMK. Mr Maximov submitted criminal complaints against Mr Lisin and against persons involved with Maxi-Group. Those complaints did not lead to criminal prosecution.

2.2.9 By means of an award dated 31 March 2011 (to be referred to below as the 'Arbitral Award') the Arbitral Tribunal ordered NLMK to pay Mr Maximov approximately RUB 8.9 billion as the principal amount and rejected any further or amended claims put forward by the parties. In that context the Arbitral Tribunal ruled as follows, by way of the majority position of arbitrators I.S. Zykin and V.S. Belykh and in derogation from the minority position of arbitrator K.I. Devyatkin, freely translated from English into Dutch [and back into English in this translation; translator] and briefly stated:

According to Mr Maximov's calculation the purchase price for the shares in Maxi-Group amounted to approximately RUB 22.1 billion. Mr Maximov based his calculation on data that he requested from Maxi-Group, referred to as Basic Data 1. According to NLMK's calculation the purchase price amounted to approximately RUB 1.4 billion. NLMK based its calculation on data that it derived from the financial reports of a number of group companies, including Maxi-Group. Both parties made insufficient effort to complete the calculation within the agreed term. As a result the parties took risks, the consequences of which they must bear equally. The purchase price must therefore be calculated as one-half of the sum of the purchase price calculated on the basis of Basic Data 1 and the purchase price calculated on the basis of Basic Data 2. Taking into consideration the advance that had been paid, the result is that NLMK must pay Mr Maximov approximately RUB 8.9 billion.

2.2.10 It is not possible to lodge an appeal in arbitration proceedings against the Arbitral Award.

2.2.11 By means of a procedural document dated 7 April 2011 NLMK brought a claim to have the Arbitral Award quashed before the *Arbitrazh* Court of the City of Moscow (to be referred to below as the 'Arbitrazh Court'). In the procedural document dated 7 April 2011 NLMK put forward the following arguments, freely translated from English into Dutch [and back into English in this translation; translator] and briefly stated:

- a. Mr Maximov consciously misled NLMK with respect to the value of the shares;
- b. the Arbitral Tribunal refused to investigate the relevance of the 'warranties and representations' that Mr Maximov gives in the Contract of Sale and the validity of Annex 3 to the Contract of Sale; it ruled that the arguments that NLMK had put forward in that respect were not relevant for the assessment of the claim; and
- c. on the ground of the foregoing arguments, Mr Maximov committed fraud.

Mr Maximov submitted a Statement of Defence.

2.2.12 On 27 April 2011 Mr Maximov had a prejudgment attachment levied against NLMK, with the leave of the District Court of Amsterdam ruling in preliminary relief proceedings, on the shares that NLMK held in the capital of NLMK International B.V.

2.2.13 On 17 June 2011 NLMK submitted a supplementary procedural document in the Russian proceedings to have the Arbitral Award quashed. The English text that was submitted consists of 29 pages, exclusive of appendices. In that procedural document NLMK put forward supplementary ground on which to have the Arbitral Award quashed.

2.2.14 Further to that supplementary procedural document, Mr Maximov repeatedly requested the Arbitrazh Court for a postponement of a few days before the hearing was to be held. The Arbitrazh Court refused to grant such a postponement. The hearing was held on 21 June 2011 and lasted approximately five hours. At the end of the hearing the Arbitrazh Court quashed the Arbitral Award in an oral pronouncement. The Arbitrazh Court had not reviewed the arbitration file, because NLMK had not given permission to have the file provided to the Arbitrazh Court.

2.2.15 On 28 June 2011 the Arbitrazh Court substantiated its decision of 21 June 2011 in writing. That decision was as follows, freely translated from English into Dutch [and back into English in this translation; translator] and briefly stated:

- a. The experts who assisted Mr Maximov in the Arbitration Proceedings, V.A. Bublik, S.S. Alekseev and S.A. Stepanov, work at the Ural State Law Academy, the same institution where arbitrator V.S. Belykh works. Expert Bublik is the headmaster of that institution, and thus he holds a higher position at that institution than arbitrator Belykh. Expert Y.L. Shulzhenko works at the State and Law of the Russian Academy of Sciences, the same institution where arbitrator I.S. Zykin works. Expert Shulzhenko holds a higher position at that institution than arbitrator Zykin. The arbitrators did not inform the parties of those ties between the parties' experts and the arbitrators. Therefore, the composition of the Arbitral Tribunal was not in accordance with the parties' agreements. That gave rise to the first ground for quashing the Arbitral Award.
- b. The subject of the dispute is related to the validity of the transfer of shares. As a result, pursuant to Russian law the dispute cannot be resolved by means of arbitration proceedings. That gave rise to the second ground for quashing the Arbitral Award.
- c. The method that the Arbitral Tribunal used to determine the purchase price (one-half of the sum of the purchase price calculated on the basis of Basic Data 1 and the purchase price calculated on the basis of Basic Data 2) is contrary to the mandatory provisions of Russian law that govern purchases. That gave rise to the third ground for quashing the Arbitral Award.

2.2.16 The case before the Arbitrazh Court was handled and decided by N.V. Shumilina, a judge of that court. The same judge quashed the arbitral awards that were the subject of the *Yukos v. Rosneft* case (Court of Appeal of Amsterdam, 28 April 2009, case number 200.005.269/01, *LJN*

BI2451, *JOR* 2009/208, *TvA* 2010/5 and Dutch Supreme Court, 25 June 2010, case number 09/02566, *LJN* BM1679, *NJ* 2012/55).

2.2.17 By means of a judgment dated 1 September 2011, passed by the Arbitrazh Court, the Maxi-Group was declared bankrupt at the request of NLMK.

2.2.18 Both Mr Maximov and NLMK have a remedy at law against the judgment of the Arbitrazh Court brought before the Federal Arbitrazh Court of the Moscow District (to be referred to below as the 'Federal Court'). On 26 September 2011 the Federal Court upheld the judgment being contested.

2.2.19 The Federal Court substantiated its decision of 26 September 2011 in writing on 10 October 2011. It appears from that substantiation that the Federal Court endorsed the determination of the Arbitrazh Court with respect to all three of the grounds on which it had quashed the Arbitral Award.

2.2.20 On 10 November 2011 Mr Maximov put forward a remedy of law against the decision of the Federal Court before the Supreme Arbitrazh Court of the Russian Federation in Moscow (to be referred to below as the 'Russian Supreme Court'). The Russian Supreme Court rejected that remedy of law by means of a decision dated 30 January 2012. The substantiation of that decision was as follows, freely translated from English into Dutch [and back into English in this translation; translator] and briefly stated:

- a. The circumstances that the Arbitrazh Court and the Federal Court had established show that the Arbitral Tribunal failed to disclose information with respect to the ties between the arbitrators and the persons who had signed the documents that had been submitted on the part of Mr Maximov. That gave rise to a ground on which to quash the Arbitral Award.
- b. In addition, both the Arbitrazh Court and the Federal Court came to the correct conclusion that the Arbitral Tribunal failed to investigate the nature of the transaction on which the claim was based. As a result the Arbitral Tribunal drew an incorrect conclusion with respect to its authority to hear the case.
- c. The complaints that Mr Maximov had put forward invoked circumstances that were not established by the Arbitrazh Court or the Federal Court. They pertained to the establishment of new facts. That is outside the scope of the function of the Russian Supreme Court.

2.2.21 Mr Maximov requested the Constitutional Court of the Russian Federation to conduct a constitutional investigation of the provisions of Russian law that were applied in the proceedings to have the Arbitral Award quashed. In its decision dated 21 December 2011 the Constitutional Court refused to hear Mr Maximov's request and ordered that its decision in respect of that request was 'final'.

2.3 In these proceedings, Mr Maximov requested the District Court ruling in preliminary relief proceedings to, briefly stated, recognise the Arbitral Award and to grant leave to enforce it, primarily unconditionally and in the alternative in the event that NLMK did not provide a bank guarantee as further specified in the request, and to order NLMK to pay the costs of the proceedings and the costs of the attachment that had been levied on 27 April 2011, the foregoing orders to be granted by means of a judgment that was enforceable at once regardless of any appeal. The District Court rejected those claims. The appeal proceedings pertain to that decision. The grounds for appeal subject the full scope of the dispute to the determination of the Court of Appeal and can be handled together.

2.4 Mr Maximov has based his request on Article 1075 of the Dutch Code of Civil Procedure (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*). That provision of the law reads as follows:

An arbitral award that is passed in a foreign State, in respect of which a recognition and enforcement convention applies, may be recognised and enforced in the Netherlands. Articles 985 to 991 apply accordingly insofar as the convention does not contain any divergent provisions, and on the understanding that the court ruling in preliminary relief proceedings replaces the district court and the term for lodging an appeal and an appeal in cassation is two months.

2.5 The Court of Appeal agrees with the parties that this case is governed by the New York Convention of 1958 (Treaty Series 1958, 145). NLMK has invoked, among other things, the preamble to Article V(1) and Article V(1)(e) of that convention, the English text of which reads as follows (Treaty Series 1959, 58):

Article V

1. Recognition and enforcement of the award may be refused, at the request of the party against whom it is invoked, only if that party furnishes to the competent authority where the recognition and enforcement is sought, proof that:

(a) ...;

(b) ...;

(c) ...;

(d) ...;

(e) The award has not yet become binding on the parties, or has been set aside or suspended by a competent authority of the country in which, or under the law of which, that award was made.

2. ...

2.6 The Arbitrazh Court can be deemed to be a competent authority within the meaning of the preamble to Article V(1) and Article V(1)(e) of the New York Convention of 1958. In order for NLMK's invocation of that provision to succeed it is not necessary for the Court of Appeals to have jurisdiction in these proceedings to order the enforcement of the decision of the Arbitrazh Court. In that context it is also unnecessary for NLMK to have requested, or to request in the future, a Dutch court to recognise and/or enforce those decisions, either in these proceedings or in other proceedings. Insofar as the grounds for appeal are based on a different legal interpretation they cannot succeed.

2.7 In order for NLMK's invocation of that provision to proceed it is also not required that the decision of the Arbitrazh Court dated 21 June 2011 be final and conclusive, as the New York Convention of 1958 does not stipulate that as a requirement (also not in Article VI), and incidentally there is no other rule of law that does stipulate that as a requirement. In the event that that decision were not final and conclusive, that would not constitute a reason to stay these proceedings.

2.8 Since the Arbitrazh Court quashed the Arbitral Award, in principle Mr Maximov's request must be rejected on the ground of the preamble to Article V(1) and Article V(1)(e) of the New York Convention of 1958. What must be determined is whether, in this case, an exception should be made.

2.9 An exception must be made in the event that there are sufficient indications that the proceedings to have the Arbitral Award quashed that were conducted before the foreign regular courts, viewed in their entirety in the concrete case at hand, were defective in respect of such essential issues that it no longer can be said that this was a fair trial. There is an exception to this exception – which, if applicable, would mean that the preamble to Article V(1) and Article V(1)(e) of the New York Convention of 1958 would once again apply – in the event that it is sufficiently plausible that if the trial had been fair, that would still have led to the Arbitral Award being quashed. The Court of Appeal derives its jurisdiction and obligation to assess these issues from the general Dutch international private law, which protects the Dutch public order, in addition to Article 6 of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (*cf.* European Court of Human Rights, 20 June 2001, no. 30882/96 (*Pellegrini v. Italy*)).

2.10 The underlying principle is that a court must be deemed to be impartial on the ground of its appointment as such, unless there are exceptional circumstances that give rise to weighty indication that a court is biased against a party. In principle that also applies in respect of foreign courts. In that context it is important to be reticent when the court of one State is determining

whether the court of another State is biased and/or has allowed itself to be influenced by a dependent relationship with the executive power of that other State.

2.11 In the *Rosneft v. Yukos* case, the Court of Appeal cited sources in paragraphs 3.8 to 3.8.10 that related in part to the extent of the independence and impartiality of the Russian regular courts in general. Mr Maximov also cited those sources, among others, in this case. The sources present an extremely worrisome picture, in particular with respect to disputes that involve considerable interests that the Russian State considers to be its own. In cases in which the Russian regular courts and the interests referred to above are involved, that leads to the principle referred to in paragraph 2.10 above being compromised. Nonetheless, an exception as referred to in paragraph 2.9 above can be applied only in the event that the indications that give rise to do so are sufficiently specifically related to the case that must be concretely assessed.

2.12 The facts that have been established in paragraphs 2.2.1 to 2.2.3 above (with respect to the persons of Messrs Lisin and Maximov), also when they are viewed in conjunction with the facts that have been established in paragraph 2.2.8 above (with respect to the criminal proceedings) and the facts that have been established in paragraph 2.2.16 above (with respect to the person of the judge) are insufficient to justify the conclusion that the Russian State, or interests of the Russian State, has or have affected the course of justice in the proceedings to have the Arbitral Award in question quashed with the consequence that it can no longer be said that the trial was fair. Therefore, it is not possible to make an exception as referred to in paragraph 2.9 on the ground of those facts and circumstances alone. Incidentally, the Court of Appeal also does not have sufficient information available from an objective source with respect to the persons of Messrs Lisin and Maximov, the actions of the Russian State in criminal proceedings and/or the person of the judge who quashed the Arbitral Award, in order to justify the conclusion in question.

2.13 The Court of Appeal must now determine whether the manner in which the Russian proceedings to have the Arbitral Award quashed were handled give rise to indications that imply that the exception referred to in paragraph 2.9 above should be applied. In this context the Court of Appeal considers it necessary to have one or more independent experts inform the Court of Appeal, in particular with respect to the content of Russian law. Therefore, the Court of Appeal intends to order that an expert opinion be issued. The case will be referred to the cause list in order to give the parties an opportunity to give their views with respect to the number of experts and the person(s) who should be appointed in that capacity, the questions to be posed and the advance. Mr Maximov will be given an opportunity to submit a motion first, and then NLMK.

2.14 The parties are requested to attempt to reach a unanimous opinion with respect to the person(s) who should be appointed as the expert(s). The parties are also requested to present their

views with respect to the possibility of engaging the International Legal Institute (*Internationaal Juridisch Instituut*) located at R.J. Simmelpennincklaan 20-22 in The Hague, the Netherlands.

2.15 The Court of Appeal provisionally intends to ask the expert(s) the following questions:

- a. Did the arbitrators have the obligation pursuant to Russian law to inform the parties that they worked at the same institutions as persons who were involved in the arbitration proceedings as the parties' experts? If so, what is the legal consequence of a violation of that obligation pursuant to Russian law? Does the fact that the arbitrators did not give notice of such ties have the legal consequence under Russian law that the composition of the Arbitral Tribunal was not in accordance with the parties' agreements? If so, does that give rise to a ground on which to quash the Arbitral Award under Russian law?
- b. (In the event that the expert is also an expert in that field): To what extent is there academic freedom or similar independence between persons who work at the Ural State Law Academy? Is that institution comparable to a university? The same questions apply with respect to the State and Law of the Russian Academy of Sciences.
- c. Can a dispute about the amount of the purchase price of shares under Russian law be deemed to be a dispute with respect to the validity of a share transfer? Is a dispute with respect to the amount of the purchase price of shares, in a case in which the transfer of shares was possibly invalid, eligible to be resolved by means of arbitration proceedings?
- d. Is the manner in which the Arbitral Tribunal determined the purchase price contrary to mandatory provisions of Russian law with respect to such a purchase? Can the manner in which the Arbitral Tribunal determined the purchase price be considered the determination of the agreed purchase price or the determination of a reasonable purchase price? Does a decision that is contrary to a mandatory provision of law give rise to a ground to have an award quashed?
- e. Are the Arbitrazh Court's rejections of Mr Maximov's requests for a postponement further to NLMK's supplementary procedural document dated 17 June 2011 contrary to Russian law? What is the relevance and meaning of the fact that on appeal Mr Maximov was subsequently allowed to discuss that supplementary procedural document and the Arbitrazh Court's determination in that respect?
- f. Is it proper under Russian law that the regular court did not take cognisance of the arbitration file on the ground that a party refused to grant it permission to do so? Should the regular Russian court have attached consequences under Russian law to that refusal to grant permission?
- g. Is it proper under Russian law that the Arbitrazh Court immediately pronounced its decision orally after a hearing that lasted five hours?
- h. Do you have any further comments that could be relevant for the Court of Appeal's decision?

The parties are requested to offer their views with respect to these draft questions.

3 The decision

The Court of Appeal:

refers the case to the cause list of 16 October 2012 in order to offer Mr Maximov an opportunity to submit a motion in which he offers his views with respect to the matters discussed in paragraphs 2.13 to 2.15;

defers any further decision.

This Judgment was passed by G.C.C. Lewin, R.H. de Bock and M.A.J.G. Janssen and was pronounced in public by the cause list judge on 18 September 2012.

<signed>

<signed>

G.C.C. Lewin

Issued as a certified copy
The Registrar of the
Court of Appeal of Amsterdam
<signed>

zaaknummer 200.100.508/01

18 september 2012

AFSCHRIFT

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM

DERDE MEERVOUDIGE BURGERLIJKE KAMER

BESCHIKKING

in de zaak van:

Nikolai Viktorovich MAXIMOV,
wonende te Moskou, Russische Federatie,
APPELLANT,
advocaat: mr. J.Ph. de Korte te Amsterdam,

t e g e n

de vennootschap naar het recht van de Russische Federatie
OJSC NOVOLIPETSKY METALLURGICHESKY KOMBINAT,
gevestigd te Lipetsk, Russische Federatie,
GEÏNTIMEERDE,
advocaat: mr. M.A. Leijten te Amsterdam.

De partijen worden hierna Maximov en NLMK genoemd.

1. Het geding in hoger beroep

1.1 Bij op 16 januari 2012 ingekomen beroepschrift is Maximov in hoger beroep gekomen van de beschikking van de rechtbank Amsterdam van 17 november 2011, in deze zaak onder zaaknummer/rekestnummer 491569 / KG RK.11-1722 geweest tussen hem als verzoeker en NLMK als verweerster. Daarbij heeft Maximov negen grieven tegen de beschikking aangevoerd (waarbij grief 6 uiteenvalt in negen subgrieven), bewijs aangeboden, producties in het geding gebracht en geconcludeerd, zakelijk weergegeven, dat het hof de beschikking zal vernietigen en alsnog, uitvoerbaar bij voorraad; haar verzoek zal toewijzen, met veroordeling van NLMK in de kosten van het geding in beide instanties en in de kosten van het nader te noemen beslag.

1.2 Bij verweerschrift heeft NLMK de grieven bestreden, producties in het geding gebracht en geconcludeerd, naar het hof begrijpt, dat het hof de beschikking zal bekrachtigen en Maximov zal veroordelen in de kosten van het hoger beroep.

1.3 Partijen hebben nadere producties aan het hof toegezonden, met begeleidende brieven. De (doorgenummerde) producties van Maximov lopen door tot productie 105 en die van NLMK tot productie 47. Zijdens Maximov is een gedingstuk toegezonden, getiteld "akte toelichting".

1.4 Op 12 juni 2012 is de zaak mondeling behandeld. Partijen hebben daarbij de zaak doen bepleiten door hun advocaten aan de hand van pleitaantekeningen, die zij hebben overgelegd.

1.5 Ten slotte is beschikking aangezegd.

2. Beoordeling

2.1 De rechtbank heeft in de bestreden beschikking onder rov. 2.1 tot en met 2.9 een aantal feiten vastgesteld. Die feiten zijn niet in geschil, zodat ook het hof van die feiten zal uitgaan. Het hof zal een aantal aanvullende feiten vaststellen als enerzijds gesteld en anderzijds niet of onvoldoende gemotiveerd betwist, mede gelet op de in het geding gebrachte producties.

2.2 Tussen partijen staat het volgende vast.

2.2.1 NLMK is een in Rusland gevestigde rechtspersoon naar Russisch recht die de grootste werkgever is in de Russische regio Lipetsk en die internationaal opereert als staalproducent. Een deel van de aandelen in het kapitaal van NLMK wordt verhandeld op de aandelenbeurs in Londen. De overige aandelen, de meerderheid, worden gehouden door V.S. Lisin. Lisin is tevens eigenaar van overslaghavens in Sint Petersburg en Tuapse. Hij bekleedt voorts een hoge functie bij het Russische staatsbedrijf United Shipbuilding Corporation (scheepsbouw) en heeft middellijk een belang in het Russische staatsbedrijf Freight One (vervoer over het spoor).

2.2.2 Maximov heeft de Russische nationaliteit en woonplaats in Rusland. Hij is een internationaal opererende zakenman.

2.2.3 Zowel Lisin als Maximov staat vermeld op een door het Amerikaanse tijdschrift Forbes opgestelde lijst van miljardairs.

2.2.4 Op 22 november 2007 zijn Maximov en NLMK een schriftelijk vastgelegde overeenkomst (hierna: de

koopovereenkomst) met elkaar aangegaan. Daarbij heeft Maximov 50% plus één van zijn aandelen in het kapitaal van het door hem opgerichte Russische staalbedrijf OJSC Maxi-Group (hierna: Maxi-Group) verkocht aan NLMK tegen een op basis van een in de koopovereenkomst opgenomen formule te bepalen koopprijs.

Artikel 5 van de overeenkomst vermeldt onder meer (in Engelse vertaling):

"N.V. Maximov and OJSC Maxi-Group herein confirm to OJSC NLMK that all guarantees and representations specified in Annex 3 are valid as per the date of the Agreement, unless otherwise stated."

Aan de overeenkomst is een bijlage 3 gehecht, getiteld "Representations and guarantees".

2.2.5 Op 4 december 2007 zijn de in de koopovereenkomst bedoelde aandelen aan NLMK geleverd.

2.2.6 Op 10 januari 2008 heeft NLMK aan Maximov een voorschot op de koopprijs betaald van omstreeks 7,3 miljard roebel.

2.2.7 Op 22 december 2009 heeft Maximov op de voet van een in de koopovereenkomst opgenomen arbitraal beding een arbitraal geding tegen NLMK aanhangig gemaakt bij het International Commercial Arbitration Court at the Chamber of Commerce and Industry of the Russian Federation (hierna: het scheidsgerecht). Maximov heeft in dat geding gevorderd dat NLMK wordt veroordeeld tot betaling van omstreeks 14,7 miljard roebel, zijnde het volgens hem resterende deel van de koopprijs. NLMK heeft tegen die vordering verweer gevoerd. Op haar beurt heeft NLMK gevorderd dat Maximov wordt veroordeeld tot terugbetaling van omstreeks 5,9 miljard roebel, zijnde het bedrag waarmee het betaalde

voorschot volgens haar de koopprijs overtreft. Maximov heeft tegen die vordering verweer gevoerd. In de arbitrale procedure hebben de vertegenwoordigers van Maximov het standpunt ingenomen dat Maximov niet aan bijlage 3 van de overeenkomst is gebonden, omdat hij die bijlage niet heeft ondertekend.

2.2.8 Sinds maart 2011 wordt Maximov in Rusland strafrechtelijk vervolgd op verdenking van fraude. Onder meer is op 28 maart 2011 in Rusland een strafzaak tegen Maximov ingeleid op verdenking van fraude in het kader van de aandelentransactie met NLMK en is bij een op 17 juni 2011 gedateerd stuk in Rusland een strafzaak tegen hem ingeleid op verdenking van misleiding van het scheidsgerecht in het arbitraal geding tegen NLMK.

Maximov heeft strafklachten ingediend tegen Lisin en tegen bij Maxi-Group betrokken personen. Deze klachten hebben niet tot strafvervolgning geleid.

2.2.9 Bij vonnis van 31 maart 2011 (hierna: het arbitraal vonnis) heeft het scheidsgerecht NLMK veroordeeld tot betaling aan Maximov van omstreeks 8,9 miljard roebel in hoofdsom, met afwijzing van het over en weer meer of anders gevorderde. Daartoe heeft het scheidsgerecht bij wijze van meerderheidsstandpunt van arbiters I.S. Zykin en V.S. Belykh, en in afwijking van het minderheidsstandpunt van arbiter K.I. Devyatkin, vrij vertaald uit het Engels en verkort weergegeven, het volgende overwogen:

Volgens de berekening van Maximov bedraagt de koopprijs van de aandelen in Maxi-Group omstreeks 22,1 miljard roebel. Maximov heeft zijn berekening gebaseerd op gegevens die hij bij Maxi-group heeft opgevraagd, aangeduid als Basisgegevens 1. Volgens de berekening van NLMK bedraagt de koopprijs omstreeks 1,4 miljard roebel. NLMK heeft haar berekening

gebaseerd op gegevens die zijn ontleend aan de financiële verslagen van een aantal groepsvennootschappen waaronder Maxi-Group. Beide partijen hebben zich onvoldoende ingespannen om de berekening binnen de overeengekomen termijn af te ronden. Daarmee hebben partijen risico's genomen waarvan zij in gelijke delen de gevolgen dienen te dragen. De koopprijs moet daarom worden berekend als de helft van de som van de op grond van Basisgegevens 1 berekende koopprijs en de op grond van Basisgegevens 2 berekende koopprijs. Met inachtneming van het betaalde voorschot komt dit erop uit dat NLMK omstreeks 8,9 miljard roebel aan Maximov dient te betalen.

2.2.10 Tegen het arbitraal vonnis staat geen arbitraal hoger beroep open.

2.2.11 Bij gedingstuk van 7 april 2011 heeft NLMK een vordering tot vernietiging van het arbitraal vonnis aanhangig gemaakt bij het Arbitrazh Court of the city of Moscow (hierna: het Arbitrazh Court). In het gedingstuk van 7 april 2011 heeft NLMK, vrij vertaald uit het Engels en verkort weergegeven, het volgende aangevoerd:

- a. Maximov heeft NLMK welbewust misleid over de waarde van de aandelen;
- b. Het scheidsgerecht heeft geweigerd de relevantie van de door Maximov in de koopovereenkomst verschaftte "warranties and representations" en de geldigheid van Annex 3 bij de koopovereenkomst te onderzoeken. Het heeft geoordeeld dat het betoog van NLMK dienaangaande niet van belang is voor de beoordeling van de vordering;
- c. Op grond van het voorgaande is sprake van "fraud", hetgeen een schending oplevert van de openbare orde en aldus een vernietigingsgrond.

Maximov heeft een verweerschrift ingediend.

2.2.12 Op 27 april 2011 heeft Maximov met verlof van de voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam ten laste van NLMK conservatoir beslag doen leggen op de door NLMK gehouden aandelen in het kapitaal van NLMK International B.V.

2.2.13 Op 17 juni 2011 heeft NLMK in de Russische vernietigingsprocedure een aanvullend gedingstuk ingediend. De overgelegde Engelse tekst bestaat uit 29 pagina's, exclusief bijlagen. Bij dit gedingstuk heeft NLMK aanvullende vernietigingsgronden aangevoerd.

2.2.14 Naar aanleiding van dit aanvullende gedingstuk heeft Maximov herhaaldelijk bij het Arbitrazh Court verzocht om enkele dagen uitstel van de mondelinge behandeling. Dit uitstel is geweigerd. De mondelinge behandeling heeft op 21 juni 2011 plaatsgehad in een zitting die ongeveer vijf uur heeft geduurd. Aan het eind van die zitting heeft het Arbitrazh Court bij mondelinge uitspraak het arbitraal vonnis vernietigd.

Het Arbitrazh Court heeft geen inzage gehad in het arbitrage dossier, omdat NLMK geen toestemming heeft gegeven voor het verstrekken van dat dossier aan het Arbitrazh Court.

2.2.15 Het Arbitrazh Court heeft zijn uitspraak van 21 juni 2011 op 28 juni 2011 schriftelijk gemotiveerd. Die motivering houdt, verkort weergegeven en vrij vertaald uit het Engels, het volgende in:

a. De deskundigen V.A. Bublik, S.S. Alekseev en S.A. Stepanov, die Maximov hebben bijgestaan in de arbitrageprocedure, werken bij de Ural State Law Academy, hetzelfde instituut als waar arbiter V.S. Belykh werkt.

Deskundige Bublik is rector van dat instituut en bekleedt daar aldus een hogere functie dan arbiter Belykh.

De deskundige Yu.L. Shulzhenko werkt bij de State and Law of the Russian Academy of Sciences, hetzelfde instituut als waar arbiter I.S. Zykin werkt. Deskundige Shulzhenko bekleedt daar een hogere functie dan arbiter Zykin.

De arbiters hebben van deze banden tussen de partijdeskundigen en de arbiters geen melding gemaakt aan partijen. De samenstelling van het scheidsgerecht is daarom niet in overeenstemming met hetgeen partijen daarover zijn overeengekomen. Dit levert de eerste vernietigingsgrond van het arbitraal vonnis op.

b. Het onderwerp van geschil houdt verband met de geldigheid van een aandelenoverdracht. Het geschil is daarom volgens de Russische wet niet vatbaar voor arbitrage. Dit levert de tweede vernietigingsgrond op.

c. De methode waarop het scheidsgerecht de koopprijs heeft vastgesteld (de helft van de som van de op grond van Basisgegevens 1 berekende koopprijs en de op grond van Basisgegevens 2 berekende koopprijs), is in strijd met Russisch dwingend recht inzake koop. Dit levert de derde vernietigingsgrond op.

2.2.16 De zaak is bij het Arbitrazh Court behandeld en belist door N.V. Shumilina, rechter in dat gerecht. Dezelfde rechter heeft de arbitrale vonnissen vernietigd die aan de orde waren in de zaak Yukos/Rosneft (Hof Amsterdam 28 april 2009, zaaknr. 200.005.269/01, LJN BI2451, JOR 2009/208, TvA 2010/5 en HR 25 juni 2010, zaaknr. 09/02566, LJN BM1679, NJ 2012/55).

2.2.17 Bij uitspraak van 1 september 2011 van het Arbitrazh Court is Maxi-Group op verzoek van NLMK in staat van faillissement verklaard.

2.2.18 Zowel Maximov als NLMK heeft een rechtsmiddel tegen het vonnis van het Arbitrazh Court ingesteld bij het Federal Arbitrazh Court of the Moscow District (hierna: het Federal Court). Op 26 september 2011 heeft het Federal Court het bestreden vonnis bekrachtigd.

2.2.19 Het Federal Court heeft zijn uitspraak van 26 september 2011 op 10 oktober 2011 schriftelijk gemotiveerd. Uit die motivering blijkt dat het Federal Court het oordeel van het Arbitrazh Court met betrekking tot alledrie de vernietigingsgronden onderschrijft.

2.2.20 Op 10 november 2011 heeft Maximov tegen de beslissing van het Federal Court een rechtsmiddel ingesteld bij het Supreme Arbitrazh Court of the Russian Federation te Moskou (hierna: het Supreme Court). Bij beslissing van 30 januari 2012 heeft het Supreme Court hierop afwijzend beslist. De motivering van deze beslissing houdt, verkort weergegeven en vrij vertaald uit het Engels, het volgende in:

- a. De door het Arbitrazh Court en het Federal Court vastgestelde omstandigheden wijzen erop dat het scheidsgerecht heeft verzuimd informatie te openbaren over de banden tussen arbiters en personen die zijdens Maximov ingebrachte stukken hebben ondertekend. Dit levert een vernietigingsgrond op.
- b. Daarnaast is zowel het Arbitrazh Court als het Federal Court tot de juiste conclusie gekomen dat het scheidsgerecht heeft verzuimd de aard te onderzoeken van de transactie waarop de vordering was gebaseerd. Op grond hiervan heeft het scheidsgerecht een onjuiste conclusie over zijn bevoegdheid getrokken.

c. De klachten van Maximov doen een beroep op omstandigheden die niet zijn vastgesteld door het Arbitrazh Court of het Federal Court. Zij zijn gericht op een nieuwe feitenvaststelling. Dit gaat de taak van het Supreme Court te buiten.

2.2.21 Maximov heeft het Constitutional Court of the Russian Federation verzocht om de grondwettigheid te onderzoeken van Russische wetsbepalingen die in de vernietigingsprocedure zijn toegepast. Bij beslissing van 21 december 2011 heeft het Constitutional Court geweigerd Maximov te horen op dit verzoek en geoordeeld dat zijn beslissing op dit verzoek "final" is.

2.3 In dit geding heeft Maximov de voorzieningenrechter verzocht, zakelijk weergegeven, om erkenning en verlof tot tenuitvoerlegging te verlenen van het arbitraal vonnis, primair onvoorwaardelijk en subsidiair indien NLMK geen bankgarantie zal verschaffen zoals nader gespecificeerd in het verzoek, met veroordeling van NLMK in de kosten van het geding en in de kosten van het op 27 april 2011 gelegde beslag, een en ander uitvoerbaar bij voorraad. De rechtbank heeft de vorderingen afgewezen. Daartegen is het hoger beroep gericht. De grieven onderwerpen het geschil in volle omvang aan het oordeel van het hof en lenen zich voor gezamenlijke behandeling.

2.4 Maximov heeft aan zijn verzoek artikel 1075 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten grondslag gelegd. Die wetsbepaling luidt als volgt:

"Een in een vreemde Staat gewezen arbitraal vonnis waarop een erkennings- en tenuitvoerleggingsverdrag van toepassing is, kan in Nederland worden erkend en ten uitvoer gelegd. De artikelen 985 tot en met 991 zijn van overeenkomstige toepassing voorzover het verdrag geen

afwijkende voorzieningen inhoudt en met dien verstande dat de voorzieningenrechter van de rechtbank in de plaats treedt van de rechtbank en de termijn voor hoger beroep en beroep in cassatie twee maanden bedraagt."

2.5 Met partijen is het hof van oordeel dat in de onderhavige zaak het Verdrag van New York 1958 (Trb. 1958, 145) van toepassing is. NLMK heeft onder meer een beroep gedaan op artikel V, eerste lid, aanhef en sub e, van dat verdrag. Die bepaling luidt in de Nederlandse vertaling (Trb. 1959, 58):

"Artikel V

1. De erkenning en tenuitvoerlegging van de uitspraak zullen slechts dan op verzoek van de partij tegen wie een beroep op de uitspraak wordt gedaan, geweigerd worden, indien de partij tegen wie een beroep op de uitspraak wordt gedaan, het bewijs levert:

(a) (...)

(b) (...)

(c) (...)

(d) (...)

(e) dat de uitspraak nog niet bindend is geworden voor partijen of is vernietigd of haar tenuitvoerlegging is geschorst door een bevoegde autoriteit van het land waar of krachtens welks recht die uitspraak werd gewezen.

2. (...)"

2.6 Het Arbitrazh Court is aan te merken als bevoegde autoriteit in de zin van artikel V, eerste lid, aanhef en sub e, Verdrag van New York 1958. Voor het slagen van het beroep van NLMK op die bepaling is niet nodig dat het hof in deze procedure bevoegd is de tenuitvoerlegging te bevelen van de uitspraak van het Arbitrazh Court. Evenmin is daarvoor nodig dat NLMK in of buiten deze procedure aan een Nederlandse rechter erkenning en/of tenuitvoerlegging van die uitspraken heeft verzocht of zal verzoeken. Voor zover

de grieven van een andere rechtsopvatting uitgaan, falen zij.

2.7 Voor het slagen van het beroep van NLMK op die bepaling is evenmin nodig dat de uitspraak van 21 juni 2011 van het Arbitrazh Court gezag van gewijsde heeft verkregen. Het Verdrag van New York 1958 stelt die eis immers niet (ook niet in artikel VI) en ook overigens is er geen rechtsregel aan te wijzen die deze eis stelt. Indien die uitspraak geen gezag van gewijsde heeft verkregen, is dat ook geen reden om de onderhavige zaak aan te houden.

2.8 Nu het Arbitrazh Court het arbitraal vonnis heeft vernietigd, geldt in beginsel dat het verzoek van Maximov moet worden afgewezen op grond van artikel V, eerste lid, aanhef en sub e, Verdrag van New York 1958. Ter beoordeling staat of in dit geval een uitzondering moet worden aanvaard.

2.9 Een uitzondering moet worden aanvaard indien voldoende sterke aanwijzingen bestaan dat aan de vernietigingsprocedure bij de vreemde overheidsrechter als geheel beschouwd in het concrete geval zo essentiële gebreken kleven dat niet meer kan worden gesproken van een eerlijke behandeling van de zaak. Op deze uitzondering geldt weer een uitzondering - zodat artikel V, eerste lid, aanhef en sub e, Verdrag van New York 1958 dan toch weer toepassing vindt - indien voldoende aannemelijk is dat indien de zaak eerlijk zou zijn behandeld, die behandeling ook tot vernietiging van het arbitrale vonnis zou hebben geleid. Het hof ontleent de bevoegdheid en de verplichting om dit een en ander te toetsen aan het commune Nederlandse internationaal privaatrecht, dat de openbare orde van Nederland beschermt, alsmede aan artikel 6 EVRM (vergelijk: EHRM 20 juli 2001, no. 30882/96, (Pellegrini/Italië)).

2.10 Als uitgangspunt geldt dat een rechter uit hoofde van zijn aanstelling moet worden vermoed onpartijdig te zijn, tenzij zich uitzonderlijke omstandigheden voordoen die een zwaarwegende aanwijzing opleveren voor het oordeel dat een rechter jegens een partij een vooringenomenheid koestert. Dit geldt in beginsel ook voor buitenlandse rechters. Daarbij is van belang dat terughoudendheid is geboden bij de beoordeling door de rechter van de ene staat van de vraag of de rechter van een andere staat partijdig is en/of zich laat beïnvloeden door een afhankelijke relatie met de uitvoerende macht van die andere staat.

2.11 In de zaak Rosneft/Yokus heeft het hof in rov. 3.8 tot en met 3.8.10 bronnen aangehaald die deels betrekking hebben op de mate van onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Russische overheidsrechter in het algemeen. Maximov heeft in deze zaak onder meer naar die bronnen verwezen. Uit die bronnen komt een zeer zorgelijk beeld naar voren, met name waar het geschillen betreft waarbij aanzienlijke belangen zijn gemoeid die de Russische staat als de zijne beschouwt. Dit doet in zaken waarin de Russische overheidsrechter betrokken is en belangen als hiervoor bedoeld aan de orde zijn, afbreuk aan het hiervoor in rov. 2.10 weergegeven uitgangspunt. Niettemin is voor het aannemen van een uitzondering als hiervoor in rov. 2.9 bedoeld slechts plaats indien de aanwijzingen die daartoe aanleiding geven, voldoende specifiek betrekking hebben op het concrete te beoordelen geval.

2.12 De hiervoor onder rov. 2.2.1 tot en met 2.2.3 vastgestelde feiten (ten aanzien van de personen Lisin en Maximov), ook wanneer zij in samenhang worden beschouwd met de hiervoor onder rov. 2.2.8 vastgestelde feiten (ten aanzien van strafprocedures) en de hiervoor onder

rov. 2.2.16 vastgestelde feiten (ten aanzien van de persoon van de rechter), zijn ontoereikend om de slotsom te kunnen rechtvaardigen dat de Russische staat, of belangen van de Russische staat, de rechtsgang van de onderhavige vernietigingsprocedure heeft of hebben beïnvloed met als gevolg dat niet meer kan worden gesproken van een eerlijke behandeling van de zaak. Er kan dus niet reeds op grond van die feiten en omstandigheden een uitzondering als hiervoor in rov. 2.9 bedoeld worden aangenomen. Ook overigens beschikt het hof thans over onvoldoende gegevens uit objectieve bron met betrekking tot de personen Lisin en Maximov, het optreden van de Russische staat in strafzaken en/of de persoon van de rechter die de vernietiging heeft uitgesproken, om de hiervoor omschreven slotsom te kunnen rechtvaardigen.

2.13 Het hof dient thans te onderzoeken of de wijze waarop de Russische vernietigingsprocedure is behandeld, zelf aanwijzingen oplevert die meebrengen dat de hiervoor in rov. 2.9 bedoelde uitzondering moet worden aangenomen. Hiertoe acht het hof noodzakelijk dat een of meer onafhankelijke deskundige(n) het hof voorlicht/voorlichten, met name over de inhoud van het Russische recht. Het hof is daarom voornemens een deskundigenbericht te gelasten. De zaak zal naar de rol worden verwezen om partijen in de gelegenheid te stellen zich uit te laten over het aantal en de persoon/personen van de deskundige(n), de te stellen vragen en het voorschot. Eerst zal Maximov een memorie kunnen nemen en daarna NLMK.

2.14 Ten aanzien van de persoon/personen van de deskundige(n) wordt partijen verzocht naar eenstemmigheid te streven. Voorts wordt partijen verzocht zich uit te laten over de mogelijkheid om het Internationaal Juridisch

Instituut aan de R.J. Schimmelpennincklaan 20-22 te Den Haag in te schakelen.

2.15 Het hof is voorshands voornemens de volgende vragen te stellen aan de deskundige(n):

a. Hadden de arbiters naar Russisch recht de verplichting om aan partijen mede te delen dat zij werkzaam waren bij dezelfde instellingen als personen die als partijdeskundige bij de arbitrageprocedure betrokken werden? Zo ja, wat is naar Russisch recht het rechtsgevolg van een schending van deze verplichting? Heeft de omstandigheid dat de arbiters geen mededeling hebben gedaan van dergelijke banden naar Russisch recht het rechtsgevolg dat de samenstelling van het scheidsgerecht niet overeenstemt met hetgeen is overeengekomen? Zo ja, levert dat naar Russisch recht een vernietigingsgrond op?

b. (indien de deskundige ook op dat gebied deskundig is): In hoeverre bestaat er academische vrijheid of soortgelijke onafhankelijkheid tussen personen die werkzaam zijn bij de Ural State Law Academy? Is deze instelling te vergelijken met een universiteit? Dezelfde vragen gelden ten aanzien van de State and Law of the Russian Academy of Sciences.

c. Is een geschil over de hoogte van de koopprijs van aandelen naar Russisch recht aan te merken als een geschil over de geldigheid van een aandelenoverdracht? Is een geschil over de hoogte van de koopprijs van aandelen in een geval waarin de aandelenoverdracht mogelijk niet geldig is, vatbaar voor arbitrage?

d. Is de door het scheidsgerecht gehanteerde wijze van vaststelling van de koopprijs in strijd met Russisch dwingend recht inzake koop? Kan de door het scheidsgerecht gehanteerde wijze van vaststelling van de koopprijs gezien worden als de vaststelling van de overeengekomen koopprijs c.q. als de vaststelling van een redelijke koopprijs? Levert

strijd met dergelijk dwingend recht een vernietigingsgrond op?

e. Zijn de afwijzingen door het Arbitrazh Court van uitstelverzoeken van Maximov naar aanleiding van het aanvullende gedingstuk van NLMK van 17 juni 2011 in strijd met het Russische recht? Welke rol speelt de omstandigheid dat Maximov in hoger beroep alsnog in de gelegenheid is gesteld in te gaan op dat aanvullende gedingstuk en op hetgeen het Arbitrazh Court daarover heeft geoordeeld?

f. Is het overeenkomstig het Russische recht dat de overheidsrechter geen kennis heeft genomen van het arbitrage dossier op de grond dat een van partijen daarvoor geen toestemming heeft gegeven? Had de overheidsrechter naar Russisch recht gevolgen moeten verbinden aan de weigering om die toestemming te geven?

g. Is het overeenkomstig het Russische recht dat het Arbitrazh Court onmiddellijk mondeling uitspraak heeft gedaan na een vijf uur durende mondelinge behandeling?

h. Heeft u verdere opmerkingen die voor de beslissing van het hof van belang kunnen zijn?

Partijen wordt verzocht zich over deze concept-vraagstelling uit te laten.

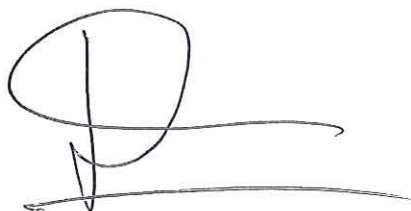
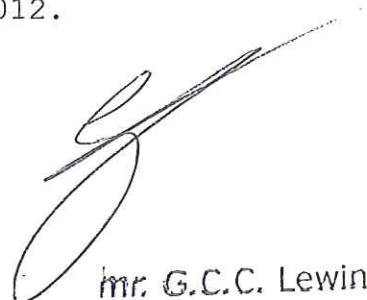
3. Beslissing

Het hof:

verwijst de zaak naar de rol van 16 oktober 2012 om Maximov in de gelegenheid te stellen zich bij memorie uit te laten over de hiervoor in rov. 2.13 tot en met 2.15 genoemde onderwerpen;

houdt iedere verdere beslissing aan.

Deze beschikking is gegeven door mrs. G.C.C. Lewin,
R.H. de Bock en M.A.J.G. Janssen en in het openbaar door de
rolraadsheer uitgesproken op 18 september 2012.

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of a large loop at the top and several horizontal strokes below.A handwritten signature in black ink, appearing as a series of connected loops and lines, slanted upwards to the right.

mr. G.C.C. Lewin

Voor afschrift conform
De griffier van het
Gerechtshof te Amsterdam

Handwritten initials in blue ink, appearing as a stylized 'GM' or similar characters.